

Організувався загін, Донченка схватали.

В 19 году в хаті моого батька- кущові збори активістів з 2х сил, щоб розбити банди. Закінчились збори, домовились щоб ор-сь. Одні пішли шляхом, дійшли до Кітлярів банди і сніжок, сліди видно. Конотопський загін прибув у Комишню.(Ів. Павлович Кітляр) доходить до центра по слідах і до хати батька.

Брат батька, його жінка напроти зустрілись.

Кулак Здоревський в дворі «зайці йшли чи не до сівака? – Та це в Семена цілу ніч не давали спать . Мельничка потягла і доложила. В Тригубенка був читав, ми ждемо вечора, щоб об'єд. силами двинуть на Комишню. Пішли організувати продукти. А в цей період денікінці попали до дядька Максима Пустовіта, в нього перехов. Рошко В – сек. р. п., він був сапожником шив чоботи. Здоревський не видав Ротка в своїй хаті, шив з ним чоботи, ^{што б} ^{бъло в не} ^{Ротка} ^{у ді} ^{денікінці} ^{хаті} ^{шів з ним} обстріляли, 25 чоловік. Рошко розмозтився з чоботами, вибив вікно і він втік. А Максима внесли ^{жили на дітей, хотіли побісить.....}, але забрали з собою. Коли була стрілянина , ми ждали помощь з Остапівки і Б. Луки. Черкащенко пішов за хлібом і каже, вас обстрілюють, але ^{пакік} ^{це манка} була, хлопці ^{віс} Осталось нас мало. Батько був на стороні Рад. влади , а брат за куркулів, в нього була пасіка в 1922р помер, він продав брата. Ми пішли навколо Комишні, В Остапівці- кажу до Ніхвороносного ^{єакунітесь!} признається. Йдучи, зайшов додому, вечером, батько сидить на полу Василь курив під каміном. Пішли батьку з дому, а він каже, я вже своє оджив, а тобі все попереду. Дядько каже бери кожух- ліз у клуню вривайся в половину, щоб не вночі йти, а на дворі зима. Дядько був вічний раб Здренка вся сім'я на нього робила, він не вірив в майбутнє. Думав, що може предати, а поруч був погріб бджільний, глибокий на 16 щабель, думаю драбина там, досиджу до ранку, прослав кожуха. Чую стукають двері в клуні тріщать. Це думаю батько кладе скотові їсти, ще рано пересижу, думаю довго він товкся. Вилажу на верх, половина розкидана, двері поламані, випав сніг, до мене сліда нема, в хаті через вікно видно сестра плаче, брат теж, батька забрали і мене шукали (а чого?) викидали все з клуні не нашли. Що ж робить? Збори в нас були, за те? В дядька написали на дверях тиф, вони не взяли , побоялись. Сестру били, де брат? Але вона не знала, що робить. Хотів піти, щоб батька випустили, але брат каже йди і продов. б-бу.

Пішов на Зуївці, аж тут вершники назустріч, я в ліс, зі мною гвинтівка, я вистрелив, кінь вбитий.

Я до Радченка, Нехвор. Ми посылали Косинського, але він застряв у дорозі. Вони кажуть двигайтесь на Комишню, а ми на Миргород.

В Комишні я сустрів Дорошенка, будем на ніч двигатися. Я знов пішов до Нехвор. я і Кицюк з ними пішли в Миргород. Діжурив в райвиконкомі. Полтавський загін з Бак. на Хомутець і розказали, що Пустовіта С. повісили. Потім я повернувся назад.

В 20x-21р КНС –комъ 20 чоловік на навчання поступив у вет тех – Мельник Марія- дівчина учба трудна.

Кицюк- рішенням об. ліквідували технікум і в Харків переводять.

Прибув додому на паску в лісі піду подивлюся на житові листя.

№2

В листопад-грудень 1927р за рішенням партії в с. Комишні було створено актив по пропаганді колгоспного господарства на чолі з головою селищної ради О. Хоруженко секретарем райкому партії Терещенком, Пустовітом І.С. – Малченко Вас. Петр. Вансович Антон Антонович. Для агітації розкріпили по участках вчителів Мельник Н. А. (жінка С.Т.) Бержицька Г., Овлах Н.

Разом з агітацією збирали до колгоспів від громадян с. Комишні, було зібрано за короткий час до 900 заяв.

На початку січня 1930р. було вирішено провести організаційні збори колгоспників. Постало питання про те, де зручніше провести їх. Сільський клуб, який був у центрі села (де сучасний продуктовий магазин) не зможе вмістити бажаючих, він розрахований на 500 чол.

Клуб створено в приміщені магазину купця багача Смілянського (власник мельниці) видали денікінцям наших людей, їх страт. Але до всього, клуб мав лише один вихід, а це було дуже небезпечно, навколо вороги радянської влади, які бажаючи помстити за своє багатство, могли зробити якусь диверсію, підпалити приміщення, це б призвело до великого горя наш народ. Виникла думка провести збори в церкві, порадившись вирішили розпочинати в клубі, а за дозволом – продовжити збори (Богородицька) в церкві- послати